



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. ve věci

žalobce: J.S.

zastoupená Mgr. et Mgr. Janem Siostrzonkem, advokátem

sídlem U Cementárny 1303/16, 703 00 Ostrava

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje

sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti: I) Obec Albrechtice

sídlem Obecní 186, 735 43 Albrechtice

Shodu s prvopisem potvrzuje

II) Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava a. s.

sídlem 28. října 1235/169, Mariánské Hory, 709 00 Ostrava

III) Mgr. G. S.

zastoupená Mgr. et Mgr. Janem Siostrzonkem, advokátem

sídlem U Cementárny 1303/16, 703 00 Ostrava

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2016, č. j. MSK 71329/2016, ve věci povolení užívání stavby

takto:

- I.** Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 20. 7. 2016, č. j. MSK 71329/2016 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 9 800 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. et Mgr. Jana Siostrzonka, advokáta se sídlem U Cementárny 1303/16, 703 00 Ostrava.
- III.** Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV.** Česká republika **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:*Stanovisko žalobce:*

1. Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 22. 9. 2019 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2016 č. j. MSK 71329/2016 (dále jen „napadené rozhodnutí“) a jemu předcházejícího rozhodnutí Magistrátu města Havířova ze dne 15. 3. 2016. Žalobce namítal, že na jeho parcele č. X v k. ú. x (dále jen „předmětná parcela“) byla provedena navážka jako část stavby kanalizace. Žalovaný i Magistrát města Havířova shodně uvádějí, že navážka nesouvisí s provedenou stavbou kanalizace, s čímž žalobce nesouhlasí. Navážka byla provedena v přímé souvislosti se stavbou kanalizace a bezprostředně navazuje na vedení kanalizace na žalobcově pozemku. Žalobce přitom opakovaně uváděl, že provedení navážky na jeho pozemku nemá pro něj absolutně žádný význam, neexistuje pro něj žádné praktické využití, povaha (sklon) pozemku před provedením stavby a po jejím provedení jsou zcela odlišné, a to pouze a jedině v důsledku provedené stavby kanalizace včetně sporné navážky. Navážku provedl zhotovitel stavby, neprovedl však žádný záznam ve stavebním deníku, přičemž ani jeden ze správních orgánů nezkoumal, proč se tomu tak stalo. Žalobce nikdy nevznesl žádný požadavek na provedení navážky ani k tomu nedal souhlas. Podle žalobce jde o neoprávněnou stavbu a Magistrát

Shodu s prvopisem potvrzuje

města Havířova i žalovaný by o ní měli rozhodnout. Místo toho žalovaný uvedl, že navážka nesouvisí s kanalizací a že námitky žalobce mají občanskoprávní charakter a žalovaný se k nim z tohoto důvodu „nemůže a nebude vyjadřovat“.

2. Žalobce dále namítl chybné vyhodnocení vlivu stavby na stabilitu jeho pozemku pod předmětným pozemkem a jeho zamokřování. Žalovaný chybně vychází ze zprávy společnosti K-Geo s. r. o. z listopadu 2018, neboť tato zpráva je nedostatečný a nezpůsobilý podklad pro rozhodnutí z důvodu jejího rozporu se zprávou téže společnosti z roku 2012. Žalovaný i Magistrát města Havířova rozpory ohledně deformace svahu a zamokření odůvodňují tím, že se zpráva zaměřuje na makroskopické pozorování změn oproti roku 2012. Podle žalobce žádné makroskopické pozorování neproběhlo. Dále jsou rozpory odůvodněny odlišnými klimatickými podmínkami. Podle žalobce není jasné, kdy proběhlo šetření před zhotovením zprávy v roce 2015 a ve vztahu k jakým klimatickým podmínkám bylo porovnáno zpracování zprávy z listopadu 2012. Tvrzení žalovaného není nijak doloženo.

Stanovisko žalovaného a zúčastněných osob:

3. Žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí, ve kterých se zabýval shodnými námitkami, které žalobce v žalobě vznesl.
4. Zúčastněné osoby se ve věci nijak nevyjádřily.

Posouzení krajským soudem:

5. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobci, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná; ve věci rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s tímto postupem oba účastníci souhlasili

Zjištění ze správního spisu:

6. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že Magistrát města Havířova po provedeném vodoprávním řízení vydal dne 13. 5. 2015 rozhodnutí, kterým k žádosti obce Albrechtice povolil užívání stavby vodního díla „Kanalizace a ČS obce Albrechtice, m. č. Paseky a ul. Stonavská“ (dále jen „kanalizace“), mimo jiné na předmětném pozemku č. X, který je ve vlastnictví žalobce, současně rozhodl o námitkách účastníků řízení, též žalobce. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání a žalovaný je dne 22. 9. 2015 zrušil a vrátil k novému projednání především z důvodu nepřezkoumatelnosti, neboť se vodoprávní úřad řádně nevypořádal se všemi námitkami žalobce, neprokázal hloubku uložení potrubí na předmětném pozemku vzhledem k terénu v návaznosti na provedené navážky, dostatečně neprokázal vliv stavby na stabilitu a zamokřování pozemku, který se nachází pod předmětným pozemkem, a v odůvodnění rozhodnutí uvedl rozporné informace.
7. Žadatel obec Albrechtice k žádosti u vodoprávního úřadu předložil závěrečnou zprávu z listopadu 2015, dokumentaci skutečného provedení stavby včetně výkresu detailního výřezu situace z prosince 2015 se zakreslením umístění navážky a potrubí kanalizace, zdůvodnění realizace dodatečné navážky včetně vytýčení změny proti projektové

dokumentaci pro stavební povolení a čestné prohlášení zhotovitele stavby, že stavbu provedl v souladu se stavebním povolením.

8. V řízení byly zpracovány dvě zprávy o inženýrsko-geologickém průzkumu společností K-Geo, s. r. o. Účelem zprávy z července 2012 bylo posouzení stability vybraného úseku stavby kanalizace ve vztahu k nestabilitě pozemku pod předmětným pozemkem žalobce a jeho zamokření a ze zprávy vyplývá, že průběh kanalizace může díky navezené zemině porušit materiálovou bilanci svahu a tím znovu oživit svahové pohyby; absence drenážního systému v části výkopu při přechodu vedení kanalizace ze spádnice do dolní větve může způsobit kumulaci vod ve svahu, vznik mokřadu a tím zhoršení stability rovnováhy svahu. Závěrečná zpráva z listopadu 2015 navazuje na zprávu z roku 2012 a jejím účelem je posouzení vlivu vybudované části kanalizace na stabilitu území. Ze zprávy vyplývá, že pokládka kanalizace globálně neovlivnila stabilitu svahů v zájmovém území, stejně jako neměla vliv na množství vody vázané ve svahu a rozsah zamokřených území v jeho patě; lokální zamokření svahové paty je způsobeno i špatnou drenážní funkcí patní stružky.
9. Vzhledem k námitkám žalobce si vodoprávní úřad vyžádal vyjádření této společnosti k oběma zprávám. Společnost K-Geo s. r. o. uvedla, že se jedná o dva na sebe navazující posudky prováděné v časovém odstupu více než tři roky, za různých klimatických podmínek a s určitým vývojem poznání. Takto vzniklé odchylky neměly žádný vliv na celkové znění posudků, jejichž závěry jsou zcela shodné.
10. Po novém projednání věci Magistrát města Havířova rozhodnutím z 15. 3. 2016 opětovně povolil žadateli užívání stavby kanalizace. Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání. V odvolání mimo jiné namítal, že nikdy nevznosl požadavek na provedení jakýchkoliv terénních úprav na svém pozemku, neexistuje pro něj žádné využití těchto terénních úprav a ani nemá žádný důvod, proč by je požadoval. Dále namítal nedostatečnost podkladu zprávy společnosti K-Geo s. r. o. z listopadu 2015 z důvodu jejího rozporu se zprávou z roku 2012, v důsledku toho nebyl správně posouzen vliv stavby na stabilitu pozemku žalobce a zamokření.
11. Žalovaný o odvolání rozhodl napadeným rozhodnutím. Ztotožnil se se závěrem vodoprávního úřadu, který konstatoval, že navážka na předmětném pozemku není předmětem kolaudačního řízení, vodoprávním úřadem nebyla povolena, ve stavebním deníku není údaj o provedení navážky a šlo o dohodu vlastníka pozemku a stavební firmy. Podle žalobce měla být provedena navážka z důvodu příliš mělkého uložení potrubí, což není pravdou, neboť z výkresu profilu kanalizace, který je součástí dokumentace skutečného provedení stavby, je zřejmé, že kanalizace, resp. její potrubí, je v předmětném úseku položeno v hloubce od 2,32 do 3,33 m pod terénem, tedy nikoliv v hloubce menší než 1 m a z tohoto důvodu překryté navážkou, tak jak žalobce namítal přípisem vodoprávnímu úřadu z 27. 5. 2015. Rozporná tvrzení zhotovitele stavby a žalobce, týkající se požadavku na provedení navážky, mají občanskoprávní charakter a „odvolací orgán se z tohoto důvodu k nim nemůže a nebude vyjadřovat“. K námitce nedostatečnosti podkladu zprávy společnosti K-Geo s. r. o. z listopadu 2015 žalovaný uvedl, že závěry obou zpráv nelze ve vzájemných souvislostech považovat za rozporné a pokládat zprávu z listopadu 2015 za tendenční, neboť zpráva z listopadu 2015 byla zpracována po dokončení stavby a

zaměřuje se na pozorovatelné změny oproti stavu v r. 2012. Ani tuto námitku neshledal žalovaný důvodnou.

Námitka neoprávněné navázky:

12. Krajský soud v první řadě konstatuje, že vzhledem k tomu, že stavba kanalizace byla pravomocně povolena přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 183/2006 Sb., bylo kolaudační řízení v tomto případě provedeno v souladu s § 190 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., ve znění účinném ke dni napadeného rozhodnutí, podle předchozí právní úpravy, zákona č. 50/1976 o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“).
13. Právní úprava účel kolaudačního řízení vymezuje následovně: *Dokončenou stavbu, popřípadě její část schopnou samostatného užívání, pokud tyto stavby vyžadovaly stavební povolení, lze užívat jen na základě kolaudačního rozhodnutí (§ 76 odst. 1 stavebního zákona). Kolaudačním rozhodnutím se povoluje užívání stavby k určenému účelu, a je-li to zapotřebí, stanoví se podmínky pro užívání stavby (§ 82 odst. 1 stavebního zákona). Pokud se jedná o předmět a rozsah zkoumání stavebního úřadu, v kolaudačním řízení stavební úřad zejména zkoumá, zda byla stavba provedena podle dokumentace ověřené stavebním úřadem ve stavebním řízení a zda byly dodrženy podmínky stanovené v územním rozhodnutí a ve stavebním povolení. Dále zkoumá, zda skutečné provedení stavby nebo její užívání nebude ohrožovat veřejné zájmy, především z hlediska ochrany života a zdraví osob, životního prostředí, bezpečnosti práce a technických zařízení. Zjistí-li stavební úřad při kolaudačním řízení na stavbě závady bránící jejímu užívání, zejména nejsou-li splněny podmínky územního rozhodnutí a stavebního povolení k zabezpečení užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace, stanoví lhůtu pro jejich odstranění a přeruší řízení. S kolaudačním řízením může být spojeno řízení o změně stavby, pokud se skutečné provedení podstatně neodchyluje od dokumentace ověřené stavebním úřadem ve stavebním řízení (§ 81 stavebního zákona). V kolaudačním rozhodnutí může stavební úřad stanovit podmínky vyplývající z obecných technických požadavků na výstavbu, odstranění drobných nedostatků skutečného provedení stavby zjištěných při kolaudačním řízení a určit přiměřenou lhůtu k jejich odstranění. Může tak učinit pouze v případě, že jde o nedostatky, které neohrožují zdraví a bezpečnost osob a nebrání ve svém souhrnu řádnému a nerušenému užívání stavby k určenému účelu; jinak kolaudační rozhodnutí nevydává (§ 82 stavebního zákona).*
14. Jak vyplývá z citované právní úpravy a jak dovodila i judikatura (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2007, č. j. 6 As 20/2007 – 61), stavební úřad o zamítnutí návrhu na kolaudaci nemůže rozhodnout záporně podle vlastního uvážení, ale je vázán zákonnými důvody, pro které jediné může návrhu nevyhovět. Stavebnímu úřadu mohou nastat pouze následující alternativy jiného než kladného postupu (tedy jiného postupu, než plného vyhovění návrhu):
 - zjistí-li stavební úřad při kolaudačním řízení na stavbě závady bránící jejímu užívání, stanoví lhůtu pro jejich odstranění a přeruší řízení,
 - zjistí-li stavební úřad na stavbě nedostatky, které ohrožují zdraví a bezpečnost osob a brání ve svém souhrnu řádnému a nerušenému užívání stavby k určenému účelu, kolaudační rozhodnutí nevydává,
 - zjistí-li stavební úřad na stavbě nedostatky, které neohrožují zdraví a bezpečnost osob a nebrání ve svém souhrnu řádnému a nerušenému užívání stavby k určenému účelu, uloží v

kolaudačním rozhodnutí odstranění drobných nedostatků skutečného provedení stavby zjištěných při kolaudačním řízení a určí k tomu přiměřenou lhůtu,

- zjistí-li stavební úřad v kolaudačním řízení, že je stavba provedena v rozporu s projektovou dokumentací, pak: pokud se skutečné provedení podstatně neodchyluje od dokumentace ověřené stavebním úřadem ve stavebním řízení, spojí s kolaudačním řízením řízení o změně stavby (pokud se odchyluje od dokumentace podstatně, musí být zahájeno řízení o odstranění stavby, popř. části stavby postavené v rozporu se stavebním povolením - § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona).

15. V posuzované věci žalobce namítal provedení navážky na předmětném pozemku, která mj. mění sklon tohoto pozemku. Podle žalovaného navážka není předmětem kolaudačního řízení. Tento závěr žalovaného je však nepřezkoumatelný. Konstatování, že navážka nebyla povolena a není o ní záznam ve stavebním deníku, je odůvodnění nedostatečné a vychází z implicitního předpokladu, že stavba, která se odchyluje od stavebního povolení, například proto, že je provedena způsobem a v rozsahu v povolení nepředvídaném, není předmětem kolaudace. Tak tomu však není a stavební zákon předpokládá, že k takové situaci může dojít, a předvídá řešení např. v institutu změny stavby (viz citovaná ustanovení výše), popř. v některém z postupů uvedených v odstavci 14. tohoto rozsudku. Navážka se na předmětném pozemku nachází a vznikla činností stavebníka z časového a místního hlediska při stavbě kanalizace; žalovaný je tak povinen se vypořádat s tím, zda a proč navážka (ne)souvisí se stavbou kanalizace, a svůj závěr náležitě odůvodnit. Teprve poté může rozhodnout, zda jde vskutku o samostatnou stavbu, která není předmětem kolaudace, nebo postupovat některým ze způsobů uvedených v bodě 14. tohoto rozsudku. Bez odůvodněného závěru, zda navážka je součástí stavby kanalizace nebo je to stavba samostatná, nemá závěr žalovaného oporu ve spise.
16. Zejména však nemá oporu ve spisu závěr, že navážka vznikla na základě o dohody žalobce a stavebníka. Z napadeného rozhodnutí nevyplývá, na základě čeho jej žalovaný formuloval, když je v příkrém rozporu s konstantním procesním stanoviskem žalobce, který s provedení navážky na předmětném pozemku opakovaně vyjadřoval nesouhlas.
17. Krajský soud shrnuje, že žalovaný je povinen vysvětlit, proč má za to, že navážka na předmětném pozemku se stavbou kanalizace nesouvisí; v takovém případě by totiž vskutku nebyla předmětem kolaudačního řízení a námitka žalobce by takto musela být zamítnuta. V opačném případě je žalovaný povinen ověřit, zda jejím zhotovením došlo ke změně stavby, popř. zda se stavebník odchýlil od dokumentace ověřené stavebním úřadem a zda dodržel podmínky řízení stanovení v územním rozhodnutí a ve stavebním povolení a podle těchto zjištění postupovat, jak bylo uvedeno shora. Žalobní námitka je tak důvodná.
18. Krajský soud nesouhlasí ani se závěrem žalovaného, že rozporná tvrzení zhotovitele stavby a žalobce, týkající se vyslovení požadavku na provedení navážky, mají občanskoprávní charakter a žalovaný se k nim z tohoto důvodu „nemůže a nebude vyjadřovat“. Podle § 137 stavebního zákona jsou občanskoprávními námitkami námitky vyplývající z vlastnických nebo jiných práv k pozemkům a stavbám, které překračují rozsah pravomoci stavebního úřadu nebo spolupůsobících orgánů státní správy. Žalovaný neuvedl, z jakého důvodu považuje námitku žalobce za námitku vyplývající z vlastnických

nebo jiných práv k pozemkům a stavbám, ani zda a z jakého důvodu překračuje rozsah pravomoci stavebního úřadu, v tomto směru je jeho závěr rovněž nepřezkoumatelný.

19. Pokud by se skutečně jednalo o námitku občanskoprávní povahy, postup stavebního úřadu upravuje § 137 odst. 2 stavebního zákona, a to následovně. Pokud by se zjistilo její oprávnění a znemožnila by uskutečnit požadované opatření nebo by znemožnila jeho uskutečnění jen v podstatně jiné míře či formě, je stavebnímu úřadu uloženo odkázat žalobce na soud, řízení přerušit a současně stanovit lhůtu, ve které musí být předložen důkaz, že u soudu byl podán návrh na rozhodnutí ve sporné věci. Nebyl-li by důkaz o podání návrhu ve stanovené lhůtě předložen, pak je podle § 137 odst. 3 poslední věty stavebního zákona povinen učinit si úsudek o námitce sám a rozhodnout ve věci. Postup stavebního úřadu při vypořádání námítky občanskoprávní povahy komplexně popsal Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 9 As 61/2007-52 ze dne 23. 4. 2008. Žalovaný tak nepostupoval a pouze konstatoval, že o námitce nemůže rozhodnout sám, což je v rozporu s § 137 stavebního zákona. I tato žalobní námitka je tak důvodná.

Nezpůsobilost zprávy společnosti K-Geo být podkladem rozhodnutí:

20. Podle žalobce zpráva společnosti K-Geo s. r. o. z listopadu 2015 je v rozporu se zprávou téže společnosti z července 2012, zejména ve vztahu k důvodům zamokření pozemku pod předmětným pozemkem, považuje ji za chybnou a účelovou. Podle žalobce nemůže být proto podkladem pro rozhodnutí.
21. Základním předpokladem pro to, aby správní orgán mohl ve věci objektivně rozhodnout, je náležitě zjistit skutkový stav věci, a to v souladu s § 3 zákona č. 500/2004, správního řádu (dále jen „správní řád“) tak, aby byl zjištěn v potřebném rozsahu a nebyly o něm důvodné pochybnosti. Při zjišťování skutkového stavu vychází správní orgán z tzv. podkladů pro rozhodnutí, jejichž demonstrativní výčet uvádí správní řád v § 50 odst. 1. Mohou jimi být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci jakož i skutečnosti obecně známé (zdůraznění provedl krajský soud).
22. Zpráva společnosti K-Geo s. r. o. je listinou, tedy ve smyslu § 51 odst. 1 správního řádu důkazním prostředkem k provedení důkazu, věcným nositelem dokládané skutečnosti, která je vhodná ke zjištění stavu věci, když ani z ní samotné, ani z žalobních tvrzení nevyplývá, že by byla získána nebo provedena v rozporu s právními předpisy, což je základní požadavek pro to, aby podle § 51 odst. 1 správního řádu důkazním prostředkem byla. Žalobcovy námitky tak směřují ke skutečnostem, z této zprávy vyplývající, které jsou důkazem a tedy podkladem pro rozhodnutí, tedy do obsahu této listiny a jejího hodnocení žalovaným. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný nepřehlédl žalobcem vytýkaný rozdíl mezi zprávami, neboť zpráva z listopadu 2015 zamokřování dává do souvislosti s nefunkční odvodňovací stružkou a zpráva z července 2012 s uložení zemin ve svahu. S ohledem na vyjádření této společnosti žalovaný nepovažoval tento rozdíl za bránící užití závěrů zprávy z roku 2015 jako důkaz, protože zprávy byly zpracovány v časovém odstupu více než tří let, za jiných klimatických podmínek a s určitým stupněm poznání. Žalovaný tak podstupoval podle § 50 odst. 4 správního řádu, hodnotil tento důkaz podle své úvahy a přihlédl k ostatním zjištěním, která vyšla v řízení najevo, zejména k vyjádření této společnosti. Podle názoru krajského

soudu nelze v jeho postupu shledat libovůli, naopak žalovaný vysvětlil, proč závěry zprávy z roku 2015 považuje za věrohodné.

23. Krajský soud se ztotožňuje i s hodnocením tohoto důkazu. Časový odstup mezi zprávami je zřejmý již z jejich datace, uváděné rozdílné klimatické podmínky rovněž vyplývají z doby zpracování, kdy první byla zpracována v červnu a druhá v listopadu, obě zprávy vycházejí z rekognoskace terénu, který pro zprávu z listopadu 2015 proběhl – podle údaje v ní uvedeného - dne 18. 11. 2015, a závěr o důvodu zamokření paty svahu zpráva z roku 2015 doplňuje o nefunkční drenážní stružku, vypořádává se však i s uložením zemin ve svahu a historií svahových pohybů, stejně jako zpráva z roku 2012. Lze tedy uzavřít, že zprávy se vskutku doplňují, když zpráva z roku 2015 na předchozí zprávu odkazuje. Krajský soud proto nepovažuje důvodnou námitku žalobce o nezpůsobilosti závěrů této zprávy být podkladem pro rozhodnutí, neboť tomu nebrání ani ustanovení § 50 odst. 1 správního řádu, ani § 51 odst. 1 správního řádu, za nedůvodnou považuje soud i námitku obsahové správnosti a hodnocení této zprávy žalovaným.

Závěr a náhrada nákladů řízení:

24. Krajský soud tak dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť závěry žalovaného nemají oporu ve spisech, a proto napadené rozhodnutí zrušil postupem podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
25. Žalobce navrhl rovněž zrušení prvostupňového rozhodnutí, což je postup předvídaný ustanovením § 78 odst. 3 s. ř. s., krajský soud však pro tento postup neshledal důvod, a proto tak nepostupoval; o návrhu nerozhodl, neboť domáhat se zrušení rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které předcházelo napadenému rozhodnutí, není procesním právem žalobce (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 1 As 60/2006 – 106).
26. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce byl v řízení plně procesně úspěšný, a vzniklo mu tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

- | | |
|--|--|
| a) zaplacený soudní poplatek | 3 000
Kč |
| b) náklady právního zastoupení advokátem | |
| i) odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3 100 Kč / úkon při těchto úkonech právní služby: | |
| 1) příprava a převzetí věci | § 7, § 9 odst. 4 písm. d) |
| 2) sepsání žaloby | vyhl. č. 177/1996 Sb. 6 200 Kč |
| ii) paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. i) | § 13 odst. 3
vyhl. č. 177/1996 Sb. 600 Kč |

§ 14a odst. 1

Celkem

9 800 Kč

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle ustanovení § 64 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením

§ 160 odst. 1 o. s. ř., neboť tato lhůta je přiměřená možností žalovaného.

27. Vzhledem k tomu, že osobám zúčastněným na řízení podle obsahu spisu žádné náklady v souvislosti s plněním povinnosti, které jim uložil soud, nevznikly, soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s. rozhodl tak, že osobám zúčastněným na řízení náhradu nákladů řízení nepřiznal.

28. Vzhledem k tomu, že v řízení vzniknou České republice náklady spočívající v odměně ustanoveného opatrovníka osobě, jejíž pobyt není znám a o níž nebylo zřejmé, zda je osobou zúčastněnou na řízení (následně práva osoby zúčastněné na řízení neuplatnila), rozhodl soud rovněž o právu České republiky na náhradu nákladů řízení; soud přitom dospěl k závěru, že toto právo Česká republika nemá podle § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť ani tato osoba nemá právo na náhradu nákladů řízení, když jí žádné náklady spojené s plněním povinnosti, které jí uložil soud, nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 30. července 2019

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje